Då du hos makan lefwer glad;
Wällustingen får nog besanna,
Att åren rynka förr hans panna
Än den, som ägtalifwet walt. :,:

Den ystra fjäriln fritt må fara,
Hans nycker äro blott en snara,
Som fångar honom sjelf till slut;
Han förebrås och han skäms ut,
Dinée, souper och bourse med mera,
Nog lära honom retirera,
Då ägtalifwet är wäl sent. :,:

Ej grannen något bistånd skänker
Åt den, som blott på laster tänker
Och hjertat blott i munnen har,
Som flyttas när han flykten tar;
Wißt får han fly, när brott upptäckas,
Dit, der, som okänd, han ej gäckas
Af den, som ägtalifwet walt. :,:

Sist, när hans timglas har utrunnit
Och intet hjerta han har wunnit,
Och sitt han redligt aldrig gaf;
Ej någon blomma skänks hans graf,
Ej minnets tår hans aska gifwes;
Men på den trognes urna skrifwes
Att ägtalifwet sällast är. :,:

WESTERÅS, 1831,
C. R. BJÖRKBOMS BOKTRYCKERI.

GS 1352

Ungkarlslifwet.

En ungkarl gör hwad han behagar,
Är Herre öfwer tid och dagar,
Ja han är till för nöjet blott;
Då det är ägtamannens lott,
Att hos en ond och swartsjuk qwinna
Med ånger alla dagar finna,
Att ungkarlslifwet sällast är. :,:

Det är wäl sant att ägtabandet
Politisk nytta gör för landet,
Och ett moraliskt wärde har,
Ett gilladt bruk på gamla dar;
Men frågar någon hwad jag tänker,
Mitt Swar jag skref helt gerna skänker
Att ungkarlslifwet sällast är. :,:

Jag är blott till för skämt och löjen
Och njuter utaf alla nöjen,
Maskrader, bal och landtparti,
Och är beständigt glad och fri:
Jag rädes ej på dörren glänta,
Sparlakanslexor mig ej wänta,
Ty ungkarlslifwet sällast är. :,:

Mathilda sårat Adolphs hjerta,
Hwad suckar, böner, fröjd och smärta!
Nå wäl! han blir deß man till slut,

Hwad som händt tusende förut,
Den stackars Adolph får besanna,
När mången pekar på hans panna,
Att ungkarlslifwet sällast är. :,:

Jag fruktan och förtret ej känner,
Det är för mig som jag har wänner,
Och jag har lugn så natt som dag;
Hwarföre skulle då wäl jag,
Ta mig en Hustru som mig bannar —
Det fins ju fru hos mina grannar?
Och ungkarlslifwet sällast är. :,:

En nyck, och jag går ut i staden,
En nyck bestämmer promenaden,
Jag spisar middag hos Julie,
Och jag souperar hos Sophie,
På balen med Annette jag följer,
För mina wänner jag ej; döljer
Att ungkarlslifwet sällast är. :,:

Och will jag tyst och ensam wara
Beswärar mig ej någon skara,
Af barn och ej en hustrus prat;
Och blir jag någon gång plakat,
I lugn jag sofwer af mig ruset,
Och sjunger när jag fattar kruset,
Att ungkarlslifwet sällast är. :,:

Ägta-

Ägtalifwet.

O! yngling, som af kärlek brinner,
Men yr och flyktig sällan finner,
Det skada för din framtid är,
Att lemna dig åt hwart begär;
Sök dig en öm och trogen maka,
Förtjena den — och du skall smaka
Att ägtalifwet sällast är. :,:

Då kan du somna trygg och stilla
Från mycken dårskap, flärd och willa,
Som störtar mången ungkarl ner,
När du i makans armar ler,
Den skall för swartsjukan ej förja,
Om du ej orsak ger att börja,
Ty ägtalifwet sällast är. :,:

Wet politiken och moralen
Är på din sida, men blott qwalen
På ungkarl'ns, som gör ingenting,
Blott som en fjäril far omkring;
Han af mask'raden och af landet,
Snart trött får se att ägtabandet
Det ägtalifwet sällast är. :,:

Låt fjäriln kyßa hwarje snärta,
Helt ofta sårad mun och hjerta
Af törnen under blommans blad,